

Sziasztok Kedves Iskolám Tanulói, Tanárai!

Szeretettel üdvözlök mindenkit

„Ölelő természet”

C. kiállításomon.

Dócs Diána vagyok.

1978-ban születtem Egerben.

A Dobó István Gimnáziumban érettségiztem Ferenc Tamás Tanítványaként.

2000-ben az Eszterházy Károly Tanárképző Főiskolán rajz- vizuális kommunikáció szakon végeztem Magyar István, Nagy B. István, és Földi Péter festőművészek növendékeként.

Ugyanebben az évben” Eger Város Ösztöndíjasa” lettem.

2003-ban a Magyar Iparművészeti Egyetem vizuális és környezetkultúra, médiapedagógia szakán szereztem egyetemi diplomát. Tanárom volt Bodóczky István festőművész.

2000 óta dolgozom pedagógusként. Tanítványaim sikerrel szerepelnek országos és határon túli rajzpályázatokon.

Kiállításaim:

- 1996-2000-ig félévenként Dobó István Gimn.
- 1999 Heves Kultúrház
- 2000, 2002 Bródy Sándor Könyvtár
Eger **„KETTŐSSÉG” „REZDÜLÉSEK”**
- 2005 Bródy Sándor Könyvtár
Eger **„PILLANTÁS-TÖRÉKENY VILÁG”**
- 2006 Forrás Gyermek és Ifjúsági Központ
Eger **„HAT ÉV ÉRZÉS”**
- 2009 Forrás Gyermek és Ifjúsági Központ
Eger **kollektív tűzzománc kiállítás**
- 2011 Andornaktálya Kápolna
Keresztény Tűzzománcok
- 2012 Bródy Sándor Könyvtár Eger
„TISZTELET A FŰSZÁLNAK”
- 2012 Dobó István Gimn.
„ÖLELŐ TERMÉSZET”

Egész életemet a képzőművészetek szeretete töltötte be.

Már kisgyermekként varázseszköznek éreztem a kezembe adott ceruzát.

Némán küzdöttem a különböző anyagokkal, melyekkel évekig foglalkoztam, még a kezem alá simultak.

Alapvetően képzőművészeknek, festőnek tartom magam, más jellegű munkáimat is ez a szellem hatja át. Kísérletezőként nyitott vagyok az új technikákra, foglalkoztat a szobrászat, grafika, a számítógépes animációk, installációk világa és évek óta a tűzzománc. Új ötleteket, eltérő látásmódot meríték ebből a különbözőségekből, és nem félek tanulni, megújulni, akkor is, ha eleinte nehézségekkel jár.

Mindig is lenyűgözött a természet szépsége, de sohasem másoltam szolgálai. Pontosan ugyanolyan alkotni nem lehet, és nem is érdemes. A művészetek lényege az, hogyan tudja valaki az egyénisége által érdekessé, különlegessé tenni a mindenki számára jól ismert, vagy észre sem vett témát.

Sok éven keresztül foglalkoztam növények tanulmányozásával, festésével. Ez a számomra kedves és nagyra tartott téma jelenik meg akvarell-pasztell képeimen. A meglévő engem körülvevő apró dolgokból építkeztem, a lábam alól szemmagasságba helyeztem mindazt, ami körülvett. Bármibe fogjak is, legyen az időtálló tűzzománc, vagy papír a halandó fűszálakkal, mégis összeér, a gyökere ugyanaz, mert a fűszál halandó és örök is, mint az emberi lélek.

Mindig saját örömeimre alkotok, maximalista vagyok, de még így is igyekszem újra és újra meghaladni önmagam, kitágítani a saját határait. Számomra mindegyik technika, amivel eddig foglalkoztam, egyformán nehéz és kedves volt, időt, energiát, pénzt nem ismerve dolgoztam egy alkotáson, mindaddig, amíg olyan formát nem öltött, amelyet szerettem volna.

Ha jellemeznem kellene magam, azt mondanám, olyan egyszerű vagyok, mint a fűszál, amit senki sem vesz észre. Csöndes, béketűrő, de újra meg újra kinő, hiába tépik le vagy lépnek rá, szívós és soha nem adja föl.

Ez az esemény köszönet mindazért a nyugalomért és szépségért, melyben részem lehetett, és egy ajándék mindazoknak, akiket szeretek, és azoknak, akik értékelnik tudják a kis dolgok nagyságát.

Gondolatban veletek vagyok, tekintsük meg együtt a képeket!